

Про епідеміологію грибкових захворювань

До заразних грибкових захворювань відносяться червоний трихофітія і мікроспорія. Вони хворіють як люди, так і тварини. Патогенні грибки вражають у людей шкіру, нігті. Хвороба може протікати довгий період, інколи погано піддається лікуванню, при глибокій формі залишає рубці.

Багатоох дослідників хвилювало питання: де ж розвиваються патогенні грибки в природі? Ще в 1894 році знаменитий Сабуро передбачив, що патогенні грибки мають однакове походження з найблизьчими «предками» сапрофітами і що вони живуть у навколишній для нас природі. З розвитком науки вперше вийшло багатство флори, які дозволять, що таким захворюванням неможливо уникнути лише контактом хворого з хворим, а можливі також з дотиком до ґрунту, соломи, сіна.

Протягом 1957 р. М. М. Желтодєєв стверджував, що патогенні грибки являють собою велику групу мікроор-

ганізмів, що паразитують на шкірі людини і тварин і до цих пір не знайдені в зоокишкельному середовищі.

В Вінницькій області грибкові захворювання займають велику питому вагу, не дивлячись на лікувально-профілактичні заходи, в яких не враховується можливість епідеміологічна роль ґрунту і сухого корму. Кафедра шкіряних хвороб ставить перед собою завдання вивчити це питання. В цьому їй значно допомогли б студенти, якби кожний привіз з свого села січки, сіна та землі з пасовиська й ферми (в кількості столової ложки, загорнутого в чистий папір) і здав для дослідження асистенту кафедри т. Певюку С. К. Цим кожний допоможе би вивченню питань епідеміології грибкових захворювань і вдосконаленню лікувально-профілактичних заходів в боротьбі з ними.

Н. ТОМАШЕВА,

зав. кафедрою дерматології.